01/03/2023

Ιερό Ευχέλαιο στον Ι.Ν. Θεομάνας Νέας Κίου από τον Μητροπολίτη Αργολίδος (video)

Μητροπολιτικό Έργο / Ι.Μ. Αργολίδος

Σήμερα Τετάρτη 1 Μαρτίου 2023 στον Ιερό ναό Θεομάνας Νέας Κίου ,τελέστηκε το μυστήριο του Ιερού Ευχελαίου από τον Μητροπολίτη Αργολίδος Νεκτάριο, ο οποίος μίλησε για ένα σύγχρονο Άγιο της εκκλησίας μας, όπως είπε, τον π. Αθανάσιο το Χαμακιώτη, εφημέριο του Ιερού ναού Παναγίας Νερατζιώτισσας Αμαρουσίου Αττικής.

Το Ιερό ευχέλαιο τέλεσαν οι ιερείς **π. Δημοσθένης Γάτσιος**, ο π. **Αναστάσιος Ράπτης** και ο **π. Ηλίας Γάτσιος**.

Στις ιερές ακολουθίες και την ομιλία του Μητροπολίτη ,παραβρέθηκαν ο αντιδήμαρχος **Άργους Μυκηνών Ιωάννης Αθανασόπο**υλος ,ο πρώην δήμαρχος Νέας Κίου **Γ. Μανινής** και ο καθηγητής Ευρωπαϊκού Δικαίου και στέλεχος της ΝΔ Αναστάσιος Γεώργας .

Ο π. Αθανάσιος, κατά κόσμο Γεώργιος Χαμακιώτης

Ο π. Αθανάσιος, κατά κόσμο **Γεώργιος Χαμακιώτης**, γεννήθηκε το 1891 σε ένα μικρό ορεινό χωριό των Καλαβρύτων, την Τουρλάδα. Δεύτερο «Παπουλάκο» τον ονόμαζαν οι χωριανοί. Σε ηλικία 15 χρόνων έγινε δόκιμος μοναχός στην Αγία Λαύρα, όπου μόναζε και ο θείος του, Ιερομόναχος π. Χαρίτων Αναγνωστόπουλος και μετά από επταετή δοκιμασία και αφού τελείωσε την Ιερατική σχολή Άρτης, εκάρη μοναχός με το όνομα Αθανάσιος.

Σε ηλικία 25 ετών χειροτονήθηκε διάκονος και στις 14 Σεπτεμβρίου 1921 σε ηλικία 30 ετών πρεσβύτερος ενώ το 1931 ήρθε στην Αθήνα για λόγους υγείας, όπου υπηρέτησε για λίγο στην Ανάληψη, τη Γλυφάδα, τη Μάνδρα και το 1936 διορίστηκε εφημέριος σε ένα πολύ παλιό και όμορφο εκκλησάκι, την Παναγία τη Νερατζιώτισσα στο Μαρούσι.

Εκεί έζησε μέχρι το 1963 και ανεπανάληπτες έχουν μείνει οι Θείες Λειτουργίες και οι Ακολουθίες που τελούσε, η φιλανθρωπία του καθώς και αμέτρητο είναι το πλήθος των ανθρώπων που ανεπαύθησαν στο πετραχήλι του..

Τα τελευταία τέσσερα χρόνια της αγίας του ζωής έζησε σε ένα μικρό μοναστηράκι, την «Παναγία τη Φανερωμένη», που το έφτιαξε ο ίδιος στη σημερινή Ροδόπολη (Μπάλα) Αττικής.

Εκεί βρίσκεται, το κελάκι του με τα προσωπικά του αντικείμενα, η Κάρα του και τα λείψανά του αλλά και ο τάφος του.

Ο π. Αθανάσιος, ο ευλαβής, ο ελεήμων και πολύπειρος πνευματικός, εκοιμήθη εν Κυρίω στις 17 Αυγούστου του 1967, 76 ετών, πλήρης ημερών και καλών έργων.

Ο Γέροντας Αθανάσιος, ο ταπεινός λευΐτης της Νερατζιώτισσας στο Μαρούσι, έμοιαζε απόλυτα με το φιλάνθρωπο Κύριό μας. Ήταν η εικόνα της έμπρακτης αγάπης, της ελεημοσύνης, της συμπάθειας, ήταν «εις τύπον και τόπον Χριστού».

Ζούσε πραγματικά σε ένα παροξυσμό ψυχικής κενώσεως στις ανάγκες του πλησίον, αυτοπροσφερόταν στους ενδεείς, στα μοναχικά πρόσωπα, στους αξιοπρεπείς, τους οποίους οι συνθήκες της ζωής κατήντησαν νεοπτώχους, εμπεριστάτους. Και ο Θεός του ελέους και των οικτιρμών δεν άφηνε ποτέ τα χέρια του Γέροντος αδειανά.

Τον βίο του Γέροντος Αθανάσιου Χαμακιώτη έγραψε ο Μητροπολίτης Αργολίδος Νεκτάριος, μερικά αποσπάσματα είναι τα εξής:

1) Κοντά στην «Νερατζιώτισσα», σ’ ένα φτωχικό σπίτι, κατοικούσε μια ηλικιωμένη γυναίκα, παράλυτη. Δεν είχε κάποιον άνθρωπο να την περιποιείται. Παραδόξως, όμως, όσοι την επισκέπτονταν έβλεπαν το σπίτι της καθαρό, περιποιημένο. Τα ρούχα της, πλυμένα και σιδερωμένα. Το φαγητό της, έτοιμο. Δεν μπορούσαν να το εξηγήσουν αυτό. Όμως, ούτε και η ίδια η παράλυτη έλεγε κάτι.

Η περιέργεια, οδήγησε κάποιους να παραφυλάξουν. Και να δουν. Και να μάθουν. Και

αυτό που διαπιστώθηκε είναι ότι ο «δράστης» πίσω από όλο αυτό, ήταν ο Γέροντας π.Αθανάσιος. Όταν βράδυαζε, έπαιρνε το ραβδί του και ξεκινούσε για το σπίτι της παράλυτης. Σκούπιζε, καθάριζε, τακτοποιούσε το σπίτι, μαγείρευε και, όταν τελείωνε, επέστρεφε στο κελλί του έχοντας μαζί και τα άπλυτα ρούχα. Τα έπλενε, τα σιδέρωνε και, την επόμενη μέρα, τα επέστρεφε.

Ο Γέροντας, έδωσε αυστηρή εντολή στην παράλυτη να μην το πει σε κανέναν. Όταν τα πνευματικά του παιδιά που παραφύλαξαν του το είπαν, ο π.Αθανάσιος, λυπήθηκε βαθύτατα. Έδωσε αυστηρή εντολή και σε αυτούς να μην μαρτυρήσουν τίποτα πριν τον θάνατό του, διαφορετικά δεν θα τους επέτρεπε να κοινωνήσουν.

2) Ήταν ο εφιαλτικός χειμώνας του 1942. Ο κόσμος, πέθαινε στους δρόμους από την πείνα και τις αρρώστιες. Μια πνευματική θυγατέρα, από τα πιο αγαπημένα παιδιά του Γέροντα Αθανασίου, άρρωστη και εξαντλημένη, έπνεε τα λοίσθια. Καταλάβαινε ότι πλησιάζει το τέλος της και έλεγε στους δικούς της να ετοιμάσουν το σάβανό της. Η μόνη παρηγοριά της, ήταν ένα μικρό ευαγγέλιο με χοντρό σκούρο εξώφυλλο. Διάβαζε λίγο, μετά ζαλιζόταν και το άφηνε δίπλα στο μαξιλάρι της. Πάνω στη ζαλάδα της, γύρισε και το είδε. Της φάνηκε σαν ψωμί. Και μονολόγησε:
–Αχ, Χριστέ μου! Να είχα λίγο ψωμάκι!

Όσοι ήταν μέσα στο δωμάτιο, χαμογέλασαν. Τότε, όχι ψωμί δεν υπήρχε, αλλά έδιναν με το δελτίο δώδεκα γραμμάρια λούπινα και, αυτήν ακόμη την ευτελή τροφή, είχαν πάνω από δέκα μέρες να την μοιράσουν.
Σκεφτόταν η άρρωστη:
–Πειρασμός, είναι!

«Οὐκ ἐπ’ ἄρτῳ μόνῳ ζήσεται ἄνθρωπος» (Ματθ. δ΄ 4).

Το ένα, ήταν η άρρωστη που αναφέραμε. Ξεκίνησε για το σπίτι της. Ο δρόμος μακρύς και, με τόσο χιόνι, εξαιρετικά δύσκολος. Αλλά, «ἡ ἀγάπη, οὐ ζητεῖ τὰ ἑαυτῆς» (Α΄ Κορ. ιγ΄ 5). Δεν λογαριάζει τίποτα! Ποιός ξέρει πόση ώρα, ή, μάλλον, πόσες ώρες, περπατούσε ο αείμνηστος Γέροντας Αθανάσιος μέσα στα χιόνια! Έφτασε στο σπίτι της κατάκοιτης που λαχτάρησε λίγο άσπρο ψωμί και πήγε κατευθείαν στο δωμάτιό της.
–Τί κάνεις, παιδί;
–Δεν μπορώ, πάτερ μου, δεν είμαι καλά!
Ο άνθρωπος του Αγίου Θεού, ο Γέροντας π.Αθανάσιος Χαμακιώτης, έβγαλε από τον κόρφο του το ένα κομμάτι άσπρο ψωμί.
–Παιδί, πήγα κι έκανα αγιασμό σ’ ένα σπίτι, μου έδωσαν λίγο ψωμί και σου το έφερα!
Η άρρωστη, έμεινε άναυδη. Άρχισε να κλαίει και, μέσα στους λυγμούς της, του διηγήθηκε τον «πειρασμό» που βίωσε πριν από λίγο. Ο Γέροντας, χαμογέλασε ικανοποιημένος.
–Είδες, παιδί, πόσο μας αγαπάει ο Θεός;

Ο ευλογημένος Γέροντας, κάθισε, της είπε λόγους παρηγοριάς, στήριξε το καταρρακωμένο της ηθικό και την ευλόγησε. Η ετοιμοθάνατη σιγά–σιγά συνήλθε, επέζησε και διηγείται με δάκρυα μέχρι σήμερα το περιστατικό αυτό.

Ο π.Αθανάσιος, όμως, δεν τελείωσε την αποστολή του. Συνέχισε μέσα στα χιόνια την πορεία του. Βλέπετε, είχε ακόμη και ένα ακόμη κομμάτι ψωμιού στον κόρφο του. Μια ακόμη φτωχή νέα κοπέλα, άρρωστη από αδενοπάθεια, πεινούσε και υπέφερε. Ο Γέροντας έφτασε και σ’ αυτό το σπίτι.

Πρόσφερε το δεύτερο ψωμί, παρηγόρησε και την εκεί άρρωστη κι έφυγε. Κατάκοπος, παγωμένος, πεινασμένος, μόνος, έφτασε πίσω στο αγαπημένο του Ησυχαστήριο στην Παναγία την «Νερατζιώτισσα». Ο μακρύς δρόμος της θυσιαστικής αγάπης του Πνευματικού Πατέρα, τουλάχιστον για εκείνη την μέρα, τελείωσε…

Στίς 23 Οκτωβρίου του 2014, 47 χρόνια μετά τήν οσιακή κοίμησή του, ο Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης Κηφισίας, Αμαρουσίου καί Ωρωπού κ. Κύριλλος, τέλεσε τή Θεία Λειτουργία στό Καθολικό τοῦ Ησυχαστηρίου, συμπαραστατούμενος υπό του Σεβασμιωτάτου Μητροπολίτου Αργολίδος κ. Νεκταρίου καί του Θεοφιλεστάτου Επισκόπου Επιδαύρου κ. Καλλινίκου.

Μετά τήν Θεία Λειτουργία έγινε η ανακομιδή των λειψάνων του οσίου Γέροντος, μέ πολλή συγκίνηση ὁ Σεβασμιώτατος κ. Κύριλλος πήρε στά χέρια του τήν τιμία κάρα καί ευλόγησε τούς παρισταμένους.

Τά ιερά λείψανα ετοιμάστηκαν από τούς πατέρες καί μετεφέρθησαν στό Καθολικό καί εν συνεχείᾳ στό κελί του Γέροντα ενώ ύστερα από λίγες ώρες έγινε αισθητή η παρουσία του αφού μιά άρρητη ευωδία πλημμύρισε τό κελί του καί ολο τό χώρο του Ησυχαστηρίου.

Έκτοτε, ο Γέροντας δεν σταματά να δείχνει την ζωντανή παρουσία του, στο Μοναστήρι αλλά και σε όλη την Ελλάδα, με θαύματα και σημεία, βεβαιώνοντας πως υπάρχει ακόμη ένας πρεσβευτής προς τον θρόνο της Χάριτος.

Κατόπιν τούτων, το 2017, με την συμπλήρωση 50 χρόνων από την Οσιακή Κοίμηση του Γέροντος Αθανασίου, ο Σεβασμιώτατος Ποιμενάρχης μας, πραγματοποίησε τις απαραίτητες ενέργειες, προς την Ιερά Σύνοδο της Εκκλησίας της Ελλάδος, και το σεπτό κέντρο της Ορθοδοξίας, το Οικουμενικό Πατριαρχείο, προκειμένου να αγιοκαταταχθεί και να αναγραφεί το όνομα του π. Αθανασίου στις επίσημες Αγιολογικές Δέλτους της Ορθοδόξου Εκκλησίας.

STUDIO B&G

STUDIO B&G

STUDIO B&G

STUDIO B&G

ΦΩΤΟΓΡΑΦΙΕΣ – VIDEO: STUDIO B&G ΕΥΑΓΓΕΛΟΣ ΜΠΟΥΓΙΩΤΗΣ – Γ.ΡΑΣΣΙΑΣ